

محلات منطقه ما:

ثامن: بالا خیابان، نوغان، طرسی
پاین خیابان، عیدگاه و چهار باغ

مشاهیر
حرم

صاحب امتیاز: شهرداری مشهد
دبیر شهرآرامحله منطقه ثامن: المیرا منشادی
تلفن شهرآرامحله منطقه ثامن: ۳۲۲۱۸۲۶۸

تلفن دفتر مرکزی: ۳۷۲۸۸۸۸۱-۵
تلفن روابط عمومی: ۳۷۲۴۳۱۱۰
نمابر: ۳۷۲۳۸۳۱۰
شماره پیامک: ۳۰۰۰۷۲۸۹
دفتر مرکزی روزنامه شهرآرامحله: میدان شهدا
نبش دانشگاه یک
دفتر منطقه ثامن: خیابان کاشانی،
کاشانی ۱۲، پلاک ۲۳
پست الکترونیک:
mahallesamen@shahrara.ir
کانال شهرآرامحله:
@ShahraraMahaleh
دریافت نسخه الکترونیک شهرآرامحله از:
shahraranews.ir

درباره ادیب نیشابوری که حق بزرگی به گردن ادبیات ایران دارد
مدرسی نامداران

در رواقها و صحنها و گوشه و کنار حرم، پیکرهای زیادی از چهره‌های برجسته به خاک سپرده شده‌اند که برای زائران و همشهریان امروز شناخته شده نیستند. قصد داریم در این بخش به معرفی مختصر آنان بپردازیم تا ادای دینی به زندگی پربارشان باشد.

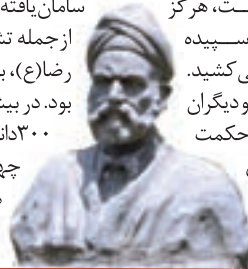
استاد میرزا عبدالجواد ادیب نیشابوری یکی از این علمای برجسته است که پیکرش در پای دیوار غربی رواق دارالسیاده حرم مطهر امام رضا(ع) به خاک سپرده شده است. او در بیژن گرد، از روستاهای نیشابور زاده شد. در کودکی چشم راست خود را از دست داد، اما با قدرت حافظه‌اش آموختن دانش را شروع کرد و به تشویق پدرش ملاحسین، ابتدا راهی نیشابور شد و در سال ۱۲۹۷ به حوزه مشهد آمد.

ابتدا در مدرسه خیرات خان، سپس در مدرسه فاضل خان و سرانجام در مدرسه نواب ساکن شد و بسیاری از کتب را بدون استاد فراگرفت و فقه و اصول و حکمت و کلام را در محضر اساتید آموخت و به نیشابور بازگشت، اما با درگذشت پدر، در سال ۱۳۱۰ قمری بار دیگر راهی مشهد شد و تا پایان عمر در این شهر ماند.

وی انسانی سخت کوش بود و با اینکه از بینایی اندکی بهره داشت، هرگز مطالعه را وانهاد و گاه تا سپیده صبح از خواندن دست نمی کشید. دانسته‌های ادبی و تاریخی او دیگران را شگفت زده کرده بود. در حکمت الهی و طبیعی اندیشه‌های ملاصدرا را می پسندید، در نجوم و جبر و مقابله

و حساب و هندسه نیز از دانایان بود و با تئوری‌های موسیقی نیز آشنایی داشت. او همه قاموس و برهان قاطع را از حفظ داشت و افزون بر ۱۲ هزار بیت از سروده‌های شاعران عرب جاهلی را به خاطر سپرده بود و هر شعری را با همان حال و هوای سرایش و بالهجهای دل نشین و سحرانگیز می خواند. قناعت و مناعت طبعش زبانزد بود. همسر نگرید و زندگی را تنها به پایان برد. زندگی سامان یافته‌ای داشت و برای هر کار، از جمله تشریف به حرم مطهر امام رضا(ع)، برنامه خاصی تدوین کرده بود. در بیشتر درس‌های او فراتر از ۳۰۰ دانش‌اندوز شرکت می کردند.

چهره‌های برجسته‌ای همچون ملک الشعرا بهار، بدیع الزمان فروزانفر،

کوچه نواب صفوی ۷

محله پایین خیابان

یکی از خانه‌های اسرارآمیز این کوچه، خانه توکلی یا خانه اجنه است و نمونه زیبایی از معماری دوران قاجار است.

زنده به تاریخ گذشته

فیروزه‌ای و چارچوب‌های چوبی پنجره‌های خانه تاریخی توکلی خودنمایی می کند. این کوچه جدای از زیبایی منحصر به فردی که به سبب ۲ بنای تاریخی و هویتی دارد، همسایه‌های خوبی هم دارد. همسایه‌هایی که در این بی خبری و روزمرگی شهری هنوز هم به سنت قدیم کنار هم می نشینند و به قول خودشان از گل و بلبل صحبت می کنند.

از بین برج‌های تجاری و بلوکه‌های سیمانی که قرار است آن‌ها هم روزی برج‌های اقامتی و تجاری بزرگی بشوند، به کوچه نواب صفوی ۷ می رسی. کوچه‌ای باریک که از خم آن بگذری، مقرنس‌ها و کاشی‌کاری‌های آبی و

پلاک ۵۴ این خیابان حسینیه قدیمی رحیمیان است. حسینیه‌ای که در اواخر دوره قاجار در زمان حاکمیت احمدشاه با ظرافت و اصول هرچه تمام ساخته شده است و این روزها در حال بازسازی است.

حسینی و ابراهیمی ۳۰ سال است که در کمرکش این کوچه همسایه و رفیقند. هنوز هم به یاد ایام قدیم سرکوچه می نشینند و از هر دری با هم صحبت می کنند.

